

jajo troedinega Boga. Na stranskih stenah svetišča so slike štirih evangelistov ter podobe Mozaesa in sv. Janeza Krstnika v naravni velikosti, naslikane na zlati podlagi. Niže pa so v okroglih medaljonih doprsne slike cerkvenih očetov: sv. Ambroža, svetega Avguština, sv. Hieronima in sv. Gregorja. Slike so splošno ugajale, le zvezdno nebo na oboku je nekoliko preživo. Dekoracijsko delo je prevzel Anton Jebačin. Wolf je dobil za delo 1100 gld.; vse delo je pa stalo 2300 gld. (Dr. Jos. Lesar: *Življenje in delovanje dekana Mart. Skubica*, str. 26, 27.) Ko je

WOLF: SV. ŠTEFAN V NEBEŠKI SLAVI
freska v Vipavi

bilo delo dovršeno, je kanonik Karol Kljun v pridigi popisoval podobe:

Nad velikim oltarjem na svodu je naslikana sv. Trojica. Podoba Boga Očeta veličastno predstavlja vsemogočnost in očetovsko skrbljivost Stvarnikovo, podoba božjega Sina ljubezen in usmiljenost Odrešenikovo; skupni vtisec slike sv. Trojice, obdane od množice angelov z milimi obrazci, je v resnici ganljiv. Ob straneh so naslikani štirje evangelisti, Mozes in sv. Janez Krstnik, na vsaki strani po tri podobe vštric za moža visoke, vsaka podoba klasično delo itd. (Danica, 1880, 357.)

Spomladi l. 1880. je Wolf dodelal sliko sv. Antona Puščavnika, skoro šest metrov visoko, za veliki oltar v Železnikih (Danica, 1880, 184 in 277). Za sliko je računal samo 100 gld. župnik Jak. Mrak mu je namaknil še 40 gld.¹

Za Sent Vid pri Ljubljani je to leto naslikal Antona Padovanskega. (Danica, 1880, 204.) Za to cerkev je naslikal tudi še Immaculato, sv. Janeza Krstnika, sv. Nikolaja in še mnogo prej božji grob, ki je sestavljen iz več delov. Ozadje napravlja Jeruzalem z Golgoto s tremi križi. Ob straneh rasto aloe in druge vzhodne rastline. Na kulisah so posamezni prizori iz Jezusovega trpljenja, n. pr. Jezus na Oljski gori, Jezusa bičajo, s trnjem kronajo, Veronični prt, insignije trpljenja, Simon pomaga Jezusu križ nesti, svete osebe pod križem, Kristusa s križa snemajo, križ z ovojem, preroka Izaija in Jeremija, v timpanu so še Marija, Magdalena in sv. Janez Ev. in Jezus vstane od mrtvih. Barve so polne, sočne; rdeča in zelena barva sta bolj temni.

Za Zagorje ob Savi je koncem l. 1880. dovršil sliko sv. Petra in Pavla za glavni oltar. (Danica, 1880, 407.) Sliko je pod slikal Anton Jebačin.

L. 1882. je slikal na mokri omet v kapelici sv. Frančiška v frančiškanski cerkvi v Ljubljani. Vso cerkev je namreč poslikal že prej Langus. Ne vem, zakaj so dali odbiti Langusove freske v tej kapeli. Wolf je torej nanovo naslikal dve skupini: smrt sv. Frančiška in sv. Frančišek v nebeški slavi; tretjo skupino „Porcijunkulo“ so pa slikali po kartonu P. Aleksandra Robleka Wolfovi učenci: Grilc, Jebačin in Pavel Šubic. Te slike se, žal, niso dobro ohranile, ker so jih prepozno jeseni slikali. Izvrstno pa se je ohranila Wolfova freska zunaj na pročelju frančiškanske cerkve, predstavljajoča angele, ki molijo sv. Rešnje Telo. Ko sta Wolf in Grilc tu slikala, se je odločil Ažbe za slikarstvo. Pustil je kot „komis“ specerijsko blago in šel k Wolfu v šolo. Smel je gledati, kako slika Wolf fresco, mešal je barve in mu prinašal vino od Belega volka. Odtod je šel na Dunaj na akademijo. (Slovan, I, 105, R. Jakopič.)

Za župno cerkev na Raki je slikal Wolf pri župniku Antonu Tavčarju l. 1884. dve sliki: Ecce homo in Marijo Devico. (Danica, 1885, 388.) To leto 1884. je naredil tudi dve sliki za stranska oltarja v Zagorju ob Savi: Kraljico sv. rožnega venca in sveto Barbaro, varuhinjo premogarjev. Izbral si je za pjasnilo k sliki pretresljiv prizor, nesrečo v jami. Skladi se podirajo, skale se rušijo, premogar, smrtno nevarno ranjen, ves zamaknjen pričakuje sv. popotnico, ki mu jo nese angel. Ponovil je tu prizor, kakor ga je že uporabil na olnjati sliki sv. Barbare za kapelico pred vhodom v jamo v Trbovljah iz l. 1872.

¹ Glej sliko v Dom in Svetu, 1895, 209.